

Sự Thờ Phụng Thật (Phần 6)

Sự thờ phượng thật phải có Chúa Jêsus, Lời Chúa và Chúa Thánh Linh trong sự thờ phượng. Chúa Jêsus phải được tôn cao, ngợi khen và rao giảng mà thôi chứ không phải chúng ta hoặc bất cứ một người nào (Giăng 3:30; 2 Cô-rinh-tô 4:5). Kế đến, Kinh Thánh, là Lời Chúa, là lẽ thật (chân lý) phải là nền tảng của sự thờ phượng.

Kinh Thánh ghi, **“Chúa đã làm cho lời Chúa được tôn cao hơn cả danh thính Chúa”** (Thi-thiên 138:2) **“vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm (quyền năng)”** (Hê-bơ-rơ 4:12), và **“Kinh Thánh vốn có thể khiến con khôn ngoan để được cứu bởi đức tin trong Đức Chúa Jêsus Christ”** (2 Ti-mô-thê 3:15). Lời Chúa có quyền năng **“tái sanh”** đổi mới tấm lòng, **“nên thánh”** đời sống tín đồ và **“buông tha”** họ khỏi làm nô lệ cho tội lỗi (1 Phi-e-rơ 1:23; Giăng 8:32; 17:17). Tiếc thay, thời nay **“người ta không chịu nghe đạo lành (lời Chúa); nhưng vì họ ham nghe những lời êm tai, theo tư dục mà nhóm họp các giáo sư xung quanh mình, bịt tai không nghe lẽ thật, mà xây hướng về chuyện huyền”** (2 Ti-mô-thê 4:3-4). Họ không thích nghe Lời Chúa, nhưng lại thích nghe những câu chuyện thú vị hoặc lời trích dẫn của những nhân vật nổi tiếng. Cho dù lời nói của con người có hay đến đâu cũng không phải là chân lý và chẳng có quyền năng gì để đổi mới đời sống con người. Nhiều người đã đi nhà thờ và nghe giảng nhiều năm, nhưng vẫn còn làm nô lệ cho ý riêng, tham dục, kiêu ngạo, nóng tính, và thú vui thế gian...bởi vì họ thiếu lòng tin cậy và đầu phục Chúa và Lời Chúa.

Chúa Jêsus phán, **“Chẳng phải hể những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi”** (Ma-thi-ơ 7:21). Làm theo ý Chúa là làm theo Lời Chúa (Lu-ca 6:46). Lời Chúa phải là nền tảng của sự cứu rỗi, đức tin, tín lý, giảng dạy, thờ phượng, lời hát và nếp sống của chúng ta và là thức ăn thiêng liêng của chúng ta (Ma-thi-ơ 4:4; Ê-phê-sô 2:20; 1 Phi-e-rơ 2:2).